

Ekonomka Markéta Šichtařová: Kapitalismus předluženého spekulanta

- CZ24 News | 8. července 2021

Vzhledem k tomu, že „nové“ peníze natisknuté centrální bankou dnes nekončí u širokých mas, ale u spekulantů, kteří si je půjčují za rekordně nízké úrokové sazby a nakupují za ně akcie, akcie „logicky“ rostou.

Je to ale podivná logika – akcie nerostou proto, že by se akciovým společnostem dařilo, ale proto, že jsou ceny akcií hnány výš specifickým druhem finanční inflace.

Stávající model rádoby-kapitalismu tak oslavuje bohatého spekulanta, který je zadlužen až po uši, ale vlastně vůbec bohatý není, jen kolem něj vzniklo pozlátko uměle nafouknuté akciové bubliny. A opovrhne obezřetným investorem, který promyšleně vkládá své peníze do zdravých společností, jejichž podnikatelskému záměru důvěřuje.

Rozdíl mezi lidmi vlastníci a nevlastníci akcie rychle roste a vytváří rekordní propast, která nemůže vydržet navěky.

To navíc podporuje řada centrálních bank tím, že samy mají rekordní portfolio akcií. Příkladem může být švýcarská centrální banka. Ta dlouhodobě brání švýcarskému franku v posílení, prodává frank a nakupuje dolary. Neví, co s rekordním množstvím dolarů, a tak ve velkém nakupuje akcie amerických technologických firem, jako jsou Alphabet, Amazon, Apple, Facebook a Microsoft.

Tyto technologické akcie díky tomu dosáhly rekordních hodnot a jejich cena je vyšší než hodnota

všech německých akcií dohromady. To vskutku není normální pro firmy, které mají krátkou historii. Víc než stoleté firmy jako Daimler či Siemens nedokáží držet krok, ačkoli vůbec nejsou špatné. Jinými slovy, na akciových trzích je jednoznačná cenová bublina. Spekulanti už zapomněli, co je na trzích normální a udržitelné.

Tuhle cenovou akciovou bublinu navíc podporují i státy tím, že se za každou cenu snaží zabránit bankrotům firem, které by za normálních okolností pročistily trh. Roste proto počet takzvaných zombie firem, které tu už dávno být neměly a žijí jen díky rekordně nízkým úrokovým sazbám. S koronakrizí v roce 2020 zombie firem rychle přibýlo. V rámci 3000 největších veřejně obchodovaných amerických společností jich koncem roku 2020 bylo už 20 %.

Když je nejhůř, státy do bankrotujícího podniku vstoupí a za peníze, které sebraly na daních schopným podnikatelům, odkoupí to, co už mělo být dávno mrtvé. Kupují se akcie firem i dluhopisy firem. Schopní jsou tak na daních trestáni, peníze dostávají ti, kdo jsou údajně „potřební“. Údajná potřebnost je vyvyšována nad spravedlnost.

Vzniká tak falešná poptávka po cenných papírech. Vše se děje v rámci takzvaného „veřejného zájmu“ a udržení co nejvyšší zaměstnanosti. Vedlejším benefitem pro vládu je pak taky udržení si hlasů voličů. Politici si tak hlasy voličů kupují na dluh.

Firmy i státy tak v prostředí rekordně nízkých úrokových sazeb rolují dluh, na který se jak sněhová koule nabaluje dluh další. Ekonomika si pod sebou podřezává větev. Ztrácí efektivitu, ztrácí spravedlnost, ztrácí jakékoliv morální principy, ztrácí motivaci.

Autor: Markéta Šichtařová

Zdroj: [sichtarova.blog.idnes](https://sichtarova.blog.idnes.cz/)